

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

Divisio III. Occupationes spiritualos extra Chorum interdiu assumendu.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

Speculū
Mona-
chorum

DIVISIO III.

*Occupationes spirituales extra cho-
rum interdū assumenda.*

1. Dies in operas certas partiendus, ne mens otio torpescat.
2. Otium vitiosum, & occupationem otiosam a quē evita.
3. Lectiones sacrae iucunditas ac praecipiones.
4. Privata orationes quatenus & quomodo usurpanda.

In^a privatis tuis exercitiis vide ut sis ordinatus. Praescribe tibi, quid quaque hora agere, & in quo te occupare velis: ita tamen, ut si quando vel ex obedientia, vel ex alia causa rationabili, seu ex quovis casu emergente, quodlibet exercitium abbreviaris, aut etiam in totum omiseris, non inordinate angaris.

Nam ad hoc praecipue tibi adnitendum est, ut in libertate, æqualitate & puritate cordis, omni proprietate rejecta, pacificus imperturbatusque coram DEO jugiter perseveres. Hoc enim super omnia alia exercitia, quantumvis etiam laboriosa & ardua ipsi Domino est acceptabile. Proinde quidquid huiusmodi libertatem in te impederit, id, etiam si spirituale multumque utile videatur, pro tempore relinque, quantum obedientia permittit. Omnem, inquam, cordis inquietudinem, qua vera pax, & perfecta erga Deum fiducia, spiritualisque

^a Hæc verba Blostii, & alia aliorum, videnda in Ludoco Lorichio de Cura corporis cap. 18. quod est de labore & otio.

perfectus præpeditur, repellere stude.

Nunquam vitioso otio locum dederis; ipsum enim est quod perimit animas. Sed & otiosas occupationes fuge: otiosas appello, quæ prorsus inutiles sunt. Neque mireris, quod dixerim: Nunquam vitioso otio locum dederis; est enim otium laudabile, videlicet anima DEO dedita, ab omnium sensibilibus rerum strepitu & imaginatione exempta, in interno silentio, & dilecti sui beatissimo complexu, velut otiosa requiescit. Si eò te deduxerit manus Domini, utiliter feliciterque otiosus eris. Alioquin semper aut lege, aut meditare, aut ora, aut aliquid aliud serium necessariumve tracta.

Sanè si ad lectionis sacræ studium promptus ac diligens esse volueris, jucundaberis plurimum, & tibi dulcescere incipient quævis spiritualia: herque, ut sanctis deliciis assuefactus, omnes delicias carnales facile contempnas: & mirum in modum stabilietur mens tua in bono proposito.

^b Ut igitur tantum fructum

^a Vide bonam descriptionem otii mystici. De quo suadendum est mystices candidatis ut legant R. P. Maximilianum Sandæum in medio Opusculi Theologiae mysticæ, ubi affines otio mystico voces, ut seculum, silentium, suspensionem, quietem, & alias ejusmodi, definit & explicat.

^b R. P. Iulius Nigronius in Affectibus Tract. 5. de Lectione librorum spiritualium cap. 1. §. 4. hæc & alia mox à Blostio dicenda citat, & plurima ex sanctis Patribus eodem spectantia conferat, quæ à spirituali Lectore cum fructu videbuntur. item cap. 6. §. 31. & cap. 7. §. 49.

Meca.

Speculū
Mona-
chorum

merearis accipere, lectioni libenter atque sapienter intende: hoc est, in ipsa lectione utilitatem consolationemque spirituales, & Dei amorem quære; non curiositatem, non superfluum intelligentiam & scientiam, non verborum ornatum atque elegantiam. Regnum enim Dei non in venustate sermonis, sed in san- ditate vitæ est. Quæ tamen ele- gantia, sicut anxie quærenda non est, si absit; ita etiam cum contem- ptu rejicienda non est, si adsit; nam & ipsa donum Dei est. Om- nia cum gratiarum actione susci- pe, & omnia tibi proderunt ad sa- lutem.

Lectio sa-
era mun-
dat men-
tem, est
verba nō
inhæreāt
memoriæ.
* R. P.
Jacobus
Alvarez
de Paz
tom. 2.
l. 3. p. 5.
sc. 2. c.
2. hæc
adfert
Agnat.
* Vide
R. P. Ni-
gronius,
mox ci-
tatū de
Lectio-
ne c. 1. s.
4 c. 6. s.
33.
Reprehen-
siones
quæ oc-
currant
ad tri-
sum, non
ad alios
accusant
da.
* Vide
& cap. 6
s. 32.

* Non autem turberis, si bo- na, quæ legis, vel audis, universa in memoria non retines. Nam quemadmodum vas, quod sæpius aqua perfunditur, purum permanet, etiam si aqua infusa statim effluat: ita si mentem benevolam doctrina spiritualis crebrò per- transferit, quamvis ibi non persi- stat, ipsam tamen mentem nitidam, Deoque placentem reddit & conservat. * Utilitas tua sin- gularis non in hoc sita est, ut do- ctrinæ verba memoriæ commen- des; sed ut doctrinæ verborum- que effectus in te remaneat: id est, ut tu ex doctrina puritatem interiorem, paratamque volun- tatem adimplendi mandata divi- na consequare.

* Quæ contra vitia dicuntur, ea in te convertere discere; neque enim tibi semper tutum erit illa in alios cum fixa animi sententia

detorquere; ne, dum quemlibet pertinaciter judicas, propriam conscientiam macules, aut con- turbes.

Similiter, quando occurrit mentio copulæ carnalis, ne hæ- reas, sed levissima cogitatione pertransito: opusque generatio- nis humanæ tam tranquillo cor- dis intuitu ^a cōsidera, sicut quas- vis alias exteriores hominum o- perationes; reputans ipsam co- pulam conjugalem nihil aliud esse, quàm ministerium quoddam humano generi necessariū. Tam obiter atque simpliciter res ipsa prætervolet ante mentis oculos, sicut si de lapidibus fieret mentio. Et ita in omnibus, quæ obsce- niora videntur, vel ^b minimam lubrici motus, quantum fieri po- test, vitato illecebram. Si per ten- tationem importunè molestant & contrubant, ratione prorsus con- tradicito: denega assensum, & sig- no Crucis edito totam intentio- nem ad Deū dirige. Sic enim pe- riculum illæ sus evadere poteris.

^b Præterea, noli eos imitari,

^a Hoc monitum accipe non in mate- ria obscenæ consideratione sponte susce- pta, sed quando ignaro aut nolenti occurrit vel obtruditur lectio ejusmodi, à qua castæ aures abhorreere debent, ne animus conta- minetur.

^b Sunt enim magnæ notæ Theologi, qui ad D. Thomam 1. 2. q. 74. art. 8. dispu- tant, An in materia castitatis possit dici da- ri levem aut parvam materiam in delecta- tione carnali motuum sensualium, quando voluntas plenè in delectationem consen- sum præbet.

^c Hoc lectionis spiritualis præceptum ex scripsit. R. P. Nigronius, & alia addidit cap. 5. s. 23 & s. 24. ubi etiam citat alia Blo- siana præcepta de Lectione sacra & spiritu- ali in Institutione spirituali ca. 8.

E e e 2

qui

Rerum
carnalium
mentio
celeriter
pertran-
suda in
lectione.

Quid si
importu-
ne nos op-
pugnet
carnū
tentatio.

Confusa-
neum, at
que adeo
curiosum
studium
fugien-
dū quod
esuriam
vocat &
culpam i-
dem Blo-
sius in In-
stitutio-
ne spiri-
tuali c. 8.

Speculi
Mona-
chorum

qui nullum legendi ordinem ser-
vant, sed quod fortè occurrerit,
quodque casu repererint, legere
gaudent: quibus nihil sapit, nisi
quod novum est & inauditum.
Consueta enim, & vetera omnia,
quantùmlibet utilia, fastidiunt.
Tanta instabilitas procul à te sit:
ipsa enim non promouet, sed
dispergit spiritum & periculose
laborat, qui hoc morbo viciatus
est.

Delectio
lectionis
habenda.

^a Animum ad certam lectio-
nem prudenter constringe: & in
ea immorari consuesce, etiamsi
aliquando minùs sapiat. Lege, in-
quam, non confuse, & sparsum,
sed ex ordine. Quæ bona sunt,
eadem sapiùs audire non pi-
geat.

Pro tem-
poris ra-
tione ali-
quoties
mutanda
est lectio
& studi-
um.

^b Verumtamen tempore tri-
bulationis & paupertatis spiri-
tualis, incepta nonnunquam in-
termittere, & ad alia pia, quæ te
magis consolari possunt, pro ne-
cessitate divertere poteris.

Lectio
cui orati-
one vicis-
situdina-
ria muta-
rio utilis-
sima.

* Vide
eundem
R. P. Ni-
groniu
ibidem
cap. 6. s.
34.

* Sicut Patres testati sunt, uti-
le est à lectione ad orationem seu
meditationem transire, & rur-
sum ab oratione ad lectionem re-
currere: ut dum oratio lectioni, &
lectio orationi laudabili vicissi-
tudine succedit, tollatur fastidiù;
animusque velut recens ad opus
propositum semper vigeat, & ex

^a Vagam lectionem fugiendam, docet
ex Blofio hic & aliis Asceticis Doctoribus
idem Nigronius cap. 6. s. 29. & citat de eo-
dem ipsum Blofium cap. 16. quod est de Le-
ctione in Canone Vitæ spiritualis.

^b De hoc etiam fuse agit ibidem R. P.
Nigronius de Lectione cap. 4. s. 21.

utraque fructus copiosior refera-
tur. Et quid verat, quominùs
etiam in ipsa lectione breviuscu-
las quasdam orationes subinde
formes; & ad Deum per sancta de-
sideria adspires? Sunt nonnulla,
quæ & pro lectione, & pro ora-
tione vel meditatione adsumi
possunt: nempe omnes Scriptu-
ræ, in quibus colloquium habe-
tur cum Deo.

Communes orationes privatis
orationibus semper præfer, & eas
utiliores tibi esse judica: etiamsi
steriliores atque invidiosiores ali-
quando videantur. Sic & qualvis
communes regularesque actiones,
tuis privatis exercitiis antepone.
Nam ante omnia, & super omnia,
primum locum obedientia jugi-
ter apud te obtinere debet.

Sed quæris fortè, in quibus o-
rationibus & meditationibus pri-
vatarum te potissimum occupari
oporteat. Si mihi credis, in tuis
precatationibus, post accusationem
tui, & peccatorum peritam ve-
niam; præcipue postulabis à Deo,
ut malas passiones, vitiosasque
affectiones penitus in te mortifi-
cet, & ab omni inordinatione
perfectè denudet: detque gra-
tiam, qua omnem tribulationem
& tentationem æquanimiter at-
que gaudenter portare possis. Po-
stulabis humilitatem profundis-
simam, & ferventissimam chari-
tatem. Petes etiam, ut ipse te in
omnibus semper dirigere, doce-
re, illuminare, & protegere di-
gno-

Speculū
Mona-
chorum

gnetur. Hæc tibi maximè ne-
cessaria esse iudico.

Perseve-
randum
in oratio-
ne ;
Luc. 2.

Omnino magna & sublimia
sunt, nec ea consequi poteris, ni-
si in petendo assiduus & perseve-
rans fueris. Persevera ergo quo-
tidie pulsans, & tandem procul-
dubio Dominus aperiet : totque
panes largietur, quot tibi fuerint
necessarii.

Cum gra-
tiarum
gratias.

Vide autem, ne de his, quæ ac-
cipis, gratias sedulo agere negli-
gas ; nam supra modum displicet
Deo, beneficiorum acceptorum
oblivio, & ingratitude.

Exten-
denda o-
ratio ad
totam Ec-
clesiam.

Et ut facilius citiusque Dei be-
nignitatem ad te inclines, atten-
tius deprecare pro statu totius Ec-
clesiæ, commendans Deo omnes
fideles, vivos & defunctos, uni-
versamque creaturam rationa-
lem.

DIVISIO IV.

*Orationis mentalis præcipua mae-
ria Domini ꝛ ESU vita &
passio.*

*Omniū exercitiorum utilissimum, est medi-
tatio vitæ & passionis Iesu Christi.*

*2. Eius formulam in seipso Blossius, sed sub
alterius persona tradit ex humilitatis studio.*

*Exercitii huius affectuosi & aspirativi uti-
litat, & ordo.*

*4. Eiusdem methodus pro Tronibus, per sex
articulos.*

I.
Medita-
tionis de
vita &
passione

Vis audire, in quibusnam ad-
huc utiliter te exercere po-
teris? Ego dicam. Utilis est psal-
modia, utilis aliarum Scriptura-

rum pia ruminatio : utilis creatu-
rarum consideratio, si ad ipsum
Creatorem referantur, utiles sunt
quævis orationes, hymnodicæ,
gratiarum actiones, & medita-
tiones sanctæ : utilissimam au-
tem, & unicè necessariam, huma-
nitatis Christi, & maximè sacra-
tissimæ passionis ejus memoriam,
omnes asserunt ; idque meritò.
Ipsa enim est præsens passionum
& affectionum inordinatarum
exterminatio, opportunum ten-
tationum refugium, tuta pericu-
lorum securitas, suave angustia-
rum refrigerium, amica laborum
requies, facilis distractionum re-
pressio, verum sanctitatis ostium,
unicus contemplationis aditus,
dulcis animæ consolatio, inde-
ficiens divini amoris incendium,
omnium adversitatum condi-
mentum, omnium virtutum fons
unde ad nos deriventur ; denique
totius perfectionis absolutissimū
exemplar, portus, spes, fiducia,
meritum, & salus omnium Chri-
stianorum.

Christi
prestan-
tia & fru-
ctu sua-
vissimi.

† Fratrem novi, cujus consue-
tudo fuit, singulis diebus sibi ali-
quam ejusdem Dominicæ passio-
nis partem præfigere. Exempli
gratiâ: Uno die proponebat an-
te mentis oculos Christum in hor-
to constitutum ; & eodie, quo-
cumque progrediebatur, ubicun-
que erat vacans ab alia serâ ne-

2.
In se sub
alterius
persona
methodo
indicat
de Chri-
sto medi-
tandi.
Præxi
dividendi
mysteria
passionis
Domini
ex in va-
rios dies;

† Hanc utilem & illustrem præxi-
m pietatis in aspirationibus circa passionem
Domini nostri proponit velut exemplar
omnibus devotionis amatoribus R. P. An-
tonius Molina Tract. 1. de Oratione, cap. 17.
s. 2.

Eee 3 cessa-